

Henki &

elämä



Kukko kiekuu kahdesti

Jyväskylän
seurakunnan
lehti

11.4.2019 ■ numero 7

Palumuuttajan
pitkä matka
pohjoiseen

► sivu 3

Avaa mieli
rauhaan ja
hiljaisuuteen

► sivut 6-7

Tätä messua
et halua
missata

► sivut 8-9

Kaksi hiljaisuutta

On olemassa kahdenlaista hiljaisuutta: ulkoista ja sisäistä. Kun olin lapsi, ulkoinen hiljaisuus korostui. Hiljaisella viikolla ei sopinut melua. Erityisesti tämä koski pitkäperjantaita, joka tuntui erityisen pitkältä. Sisäisestä hiljaisuudesta ei juuri puhuttu, mutta sen saattoi aikuisista aistia. Vartuttuani ymmärsin, että aikuiset tarvitsivat ulkoista hiljaisuutta sisäisen hiljaisuuden saavuttamiseen. Lapsista en ole niin varma. Leikki avaa tien toiseen todellisuuteen melun ja kiireen keskellä.

Tänään tilanne on toinen, hiljaisen viikon hiljaisuus on kääntynyt harvojen etuoikeudeksi. Yhteiskunta elää arkea ja juhlaa melko samaan tapaan. Kauppojen aukioloaika on vapautettu ja monen perheen arki valtaa tilan juhlaa. Juhlaan valmistautumisen aika, hiljaisuus, jossa sanoma kypsyy, jää erityisen ahtaalle.

Toisaalta ulkoisessa hiljaisuudessa eläville kyse ei ole aina omasta valinnasta vaan yksinäisyyden tuomasta pakosta. Pakotettu hiljaisuus muodostuu erityisen raskaaksi juhlapyhien aikaan. Mieli saattaa täytyä menneisyyden äänistä ja toteutumattomista toiveista. Siinä hiljaisuudessa toisesta ihmisestä tulee tyhjälle haudalle ilmestynyt enkeli.

Seurakunnan elämässä viikko ei ole välttämättä erityisen hiljainen. Monien kuorojen, kerhojen ja hankkeiden työ huipentuu. Miten nähdä tässä juoksussa metsä puilta, miten vaalia sisäistä hiljaisuutta? Moni kaipaa tietoista pysähtymistä ja etsii sitä niin kirkosta kuin metsästä. Molemmilla on paikkansa, kumpakaan tarvitaan.

Hiljaisen viikon jumalanpalvelukset vetävät matkalle kohti pääsiäistä. Kirkon hiljaisuudessa sana ja rukous vaihtelevat. Mielen hiljaisuus antaa mahdollisuuden kuunnella omaa itseään, lähimmäistä ja Jumalaa. Kiirastorstain ja pitkäperjantain palvelukset riisuvat meidät kaikesta omasta erinomaisuudestamme. Jäljelle jää kuoleman hiljaisuus. Kukin hajaantuu omille teilleen.

Lauantai-iltana kokoonnumme jälleen tyhjiin, pimeään kirkkoon. Kuulemme Jumalan sanaa ja valo leviää vähitellen, kunnes ilosanoma tulee kaikessa kirkkaudessaan: Kristus on ylösnousut! Ylösnousseen läsnäolo täyttää tyhjyytemme. Kaiken kattava hiljaisuus ei olekaan tyhjyyttä, vaan Jumalan läsnäolon merkki. Kaikki maa ja aika kuuluu hänelle.

Kristus nousi kuolleista!
Totisesti nousi!



Mika Pajunen
Toiminnanjohtaja
Hiljaisuuden Ystävät ry

Tänään rukoilen

Voimia sairauden keskelle

Vaimoni sairastui, eikä vielä tiedetä kuinka vakavasti. Jumala, anna lääkäreille viisautta löytää kipujen syy ja meille voimia kestää tämä kaikki.

Mies, 68

Yksin, hiljaa, yhdessä

Retriitti avaa oman mielenmaiseman.
Hiljaisuus puhuu, kun antaa sille mahdollisuuden.

PÄIVI ESKELINEN teksti
PIXABAY kuva

Retriitteihin osallistuneitten kokemukset ovat samansuuntaisia, mutta jokainen kokee sen omalla tavallaan.

Uudistumisen halu ja itsetutkiskelun tarve saivat **Matti Kinnarin**en lähtemään retriihtiin. Arkiretriitissä kokoonnutaan oman ryhmän kanssa viikoittain kuuden viikon ajan ja viikon aikana kirjataan syntyneitä ajatuksia vihkoon.

– Raamatun tekstit alkoivat elää voimakkaasti, ja omien ja muiden pohdintojen avulla niistä sai enemmän irti, kertoo Kinnarinen, joka tekee matkaa myös vanhan hengellisen kirjallisuuden parissa.

Kinnarinen puhuu hengellisestä matkakumppanuudesta, joka toteutui mietiskelyssä ja rukouksessa. Kullekin kokoonmiskerille oli ohjaajan valitsema teema ja teksti.

Hän korostaa pysähtymisen tärkeyttä. Hän on osallistunut myös hiljaisuuden re-

triittiin, jossa ollaan koko viikonloppu puhumatta, puhelimet suljettuina.

– Minut valtasi siellä syvä rauha. Pysähtymisen tärkeyden ymmärtää nyt paremmin. Minä teen matkaa omalla tavallani, vaikea sanoa mihin se päättyy, hän tuumaa.

Hän tietää, että hiljaisuus voi nostaa myös ikäviä tunteita ja muistoja pintaan. Hiljaisuuden retriteissä voi kuitenkin keskustella ohjaajan kanssa. Yksin ei tarvitse pahaan oloon jäädä.

” Minut valtasi siellä syvä rauha.

Retriitti on vetäytymistä hiljaisuuteen. Retriitissä voi hetkeksi luopua arjen vaatimuksesta ja hidastaa askeliansa.

Altтарin äärellä tai luonnossa on helppo mietiskellä, antaa mielikuvien virrata, kuunnella, pysähtyä ja rukoilla.

Marja-Terttu Jaatisella on kokemuksia viikonloppuretriitistä jo 30 vuoden takaa. Silloin hän ymmärsi, että yhdessä oleminen hiljaisuudessa vaikuttaa hoitavasti.

– Minuun se vaikutti niin, että haluan riippua Sanassa kiinni päivittäin ja lukea Sanaa yhdessä toisten kanssa raamattupiirissä.

Kuokkalan kirkossa pidettyyn arkiretriittiin Jaatinen oli heti valmis lähtemään mukaan. Kuuden viikon aikana jokaiselle viikolle oli oma teemansa ja jokaiselle päivälle oma raamatunkohta, joita pohtia itseksensä. Retriitti ajoittui molemmin puolin pääsiäistä.

Kokoontumisissa jokaisella oli mahdollisuus kertoa, miten aiheet olivat puhutelleet ja koskettaneet.

– Ohjaajamme nimitti näitä jakamisia lahjoiksi toinen toisillemme, se oli antamista ja vastaanottamista, Jaatinen kertoo.



” Haluan riippua Sanassa kiinni päivittäin ja lukea Sanaa yhdessä toisten kanssa raamattupiirissä.

Näkökulma

Pohdin, meditoin

Kokemus huipentui Golgatan tapahtumien jälkeen synnin ja kuoleman vallan nujertamiseen ja ylösnousemukseen.

Jaatinen kuvailee, miten jokapäiväinen hiljentyminen Sanan äärellä johdatusta pyytään tempaa mukaansa.

– Voin astua kertomusten henkilöiden saappaisiin, ymmärtää miten *Raamatun* sana kuvaa tavallisen ihmisen elämää ja kuinka Jumala johdattaa meitä monenlaisten vaiheiden kautta omaksi parhaaksemme.

Altтарin äärellä istuessa kiireettömyys, rauha, hiljaisuus ja rukous virittivät keskittymään.

Viikoittaiset aiheet nousivat *Raamatun* ta. Yhden viikon teemana oli Jeesuksen kärsimys ja kuolema.

– Kuljimme Jeesuksen matkassa kohti Jerusalemiä, jossa tapahtumat seuraavat toisiaan. Saimme katsella kuin filminauhalla oikeudenkäyntiä, jossa Jeesusta viedään paikasta toiseen, opetuslapset hajaantuvat ja Pietari kieltää tuntevansa Jeesuksen. Jeesus kärsi ja kuoli meidän tähtemme.

▶ Sydämen rukous – hiljaisuuden messu on saanut Jyväskylässä kimmokkeensa hoitavasta retriiitikoituksesta. Tunnelmallinen, matalan kynnyksen messu pidetään Kuokkalan kirkossa keskiviikkona 24.4. Vain vähän sanoja, hiljaisuutta, rukousta, mahdollisuus itsensä ja Jumalan kanssa olemiseen.

Paksureunainen teekuppi ja korppu vievät vieläkin hetkessä pohdiskeluleirin tunnelmaan.

Nuorten pääsiäispohdiskelu Vesalan Rysässä 1970-luvun puolivälissä oli ensimmäinen kosketukseni meditatiiviseen mietiskelyyn ja ikivanhaan retriiitiperinteesen. Tosin tajusin sen vasta noin 30 vuotta myöhemmin.

Pohdiskeluleireillä ei ollut puhekieltoa, mekastimme niin kuin teini-ikäisillä on tapana. Silti muistan meidän mieltäni yksin ja yhdessä hiljaisen viikon tekstejä, käyneen läpi kärsimysviikon tapahtumia monin eri tavoin.

Matkasimme Kaupunginkirkosta Kiirastorstain ehtoolliselta pääsiäisaamun riemuun – konkreettisesti pitkän viikonloppuun aikana.

Käytimme draaman, musiikin ja kuvataiteen mahdollistamia ilmaisumuotoja kertoaksemme, miten kuulemamme ja lukemamme asiat näimme ja koimme. Siihen annettiin aikaa ja tilaa.

Toisinajattelu ja kapinointi hyväksyttiin. Saimme olla sellaisia kuin olimme.

Univelkaa tuli, mutta mieli seestyi, edes hetkeksi. Ei pohdiskelusta ainakaan haittaa ollut.

Päivi Eskelinen

Hyvää sielulle

Säveltäjä Timo Ruottinen ajattelee, että taide ja uskonto ovat pohjimmiltaan hyvin lähellä toisiaan.

ELINA MANNINEN teksti
HANNU JUKOLA kuva

Tiesittekö, että yksi Suomen hyväntuulisimmista ja taatusti rallatelluimmista laulusta, *Pikku Kakkosen Posti*, syntyi "hetken välähdyksestä"?

– Sen melodiahän on hyvin suomalais-kansallinen, lähes kalevalainen, toteaa korvamadon säveltänyt **Timo Ruottinen**, 71.

– Ajatukseni oli, että vaikka kappale soi mollissa, se pitäisi toteuttaa niin iloisesti, etteivät ihmiset ollenkaan huomaisi sen olevan mollisävelmä.

On Ruottinen ehtinyt uransa aikana säveltää muutaman muunkin teoksen. Hänen viimeisin ja laajin sävellyksensä on viime vuonna valmistunut parituntinen *Uspenie-vigilia*, joka liittyy yhteen ortodoksisen kirkovuoden suurista juhlista.

» Se ajatus, että Kristus on toisissa, heikoimmissa ihmisissä, oli meille valtavan tärkeä.

Tätäkin ajankohtaisempi on suomigospelein varhaisteos *Missä Popularis*, jonka ensiesityksestä tulee näinä päivinä kuluneeksi viisikymmentä vuotta. Pääsiäisenä 1969 Turun radikaaleilla kristillisillä teinipäivillä ensimmäisen kerran kuultu barokki-, rock- ja proge-vaikutteinen messu herätti hämminkiä aikana, jolloin sähkökitarat eivät kirkkoissa soineet.

”Ollaan palaamassa pimeään viidakkoon, jossa poppamiehet poppamiesten tapaan hurmioituvat omista äänistään ja hälyis-

tään”, huolehti eräs kuulija messua koskevassa mielipidekirjoituksessa.

– Kyllähän sitä kaikenlaista tuli vastaan, ihan helvettiin julistamista myöten. Mutta siihen aikaan sen otti vain sulkana hattuun, Ruottinen toteaa rauhallisesti muutama vuosikymmen myöhemmin.

Missä Popularis syntyi keskelle kuohuvaa maailmaa. Vietnamin sodittiin loputonta sotaa, lohdukkomat kuvat Biafran nälkäänäkevistä lapsista levisivät länsimaihin, ihmisoikeuksia kunnioittavan sosialismin kokeilu katkesi Tšekkoslovakiassa koko maan miehitykseen.

Jeesuksen vallankumouksellinen toiminta ja vuorisaarna puhuttelivat nuoria kristittyjä. Ruottinenkin kiersi kouluissa pitämässä kristillis-pasifistisia aamuhartauksia ja lauloi rauhanmerkki rinnassa kristillisiä lauluja – myös siinä varuskunnassa, johon myöhemmin päätyi suorittamaan asepalvelusta.

– Siinä kyllä lusmuilin, mutta perhesyistä, olin jo naimisissa ja meillä oli lapsi. Yksi kersantti näki aika suuren ongelman siinä, että olin käynyt siellä laulamassa, hän muistelee.

Eräs Ruottista ja aikalaisia erityisesti puhutellut ajatus löytyi Matteuksen evankeliumin kohdasta, jossa puhutaan Jumalan palvelemisesta ruokkimalla nälkäisiä, vaattamalla alastomia ja hoitamalla sairaita.

– Se ajatus, että Kristus on toisissa, heikoimmista ihmisissä, oli meille valtavan tärkeä.

Politiikka heijastui vahvasti myös ajan taiteeseen, mutta parikymmppisenä säveltäjänsä latinankielistä messua Ruottinen ei pidä varsinaisesti julistavana teoksena.

– Siinä on perinteisestä poikkeava musiikki-ilmaisu, mutta perinteinen latinankielinen jumalanpalvelusteksti. Yhdessä osiossa, *Dona nobis pacem*issa (Anna meille rauha) on tosin sävy, joka ei tarkoita pelkästään

sisäistä rauhaa. Ja tietysti tekijänä oli tällainen heppu kuin minä, nahkoineni, karvoineni.

Närkästyntä kritiikkiä ruokkivat kenties eritoten jumalanpalvelusmusiikissa tuohon saakka tuntemattomat vaikutteet, joita nuori säveltäjä ammensi muun muassa Beatlesiltä, Beach Boysilta ja progeyhtye Procol Harumilta.

Ruottiselle jumalanpalvelus oli – ja on – kuitenkin hiljentymisen paikka.

» On asioita, joita ei voi selittää, ne avautuvat ihmisille niin monella eri tavalla.

– Tarkoitukseni ei ole säveltäjänä asettaa siihen mitään sellaista, mikä häiritsee kuulijoiden sisäistä keskittymistä. Päinvastoin, haluan nimenomaan tukea sitä, hän sanoo.

– Mutta on asioita, joita ei voi selittää, ne avautuvat ihmisille niin monella eri tavalla. Musiikki ei ole aina systemaattisesti luokiteltavissa, kuten eivät aina ole järkeenkäypä nämä hengen asiatkaan.

Uskonto ja taide ovat lopulta hyvin lähellä toisiaan, Ruottinen toteaa.

– Ortodoksisissa kirkossahan kaikki teksti on aina laulettu vähintään resitoiden. Musiikki kannattelee jumalanpalveluksen kulkua, eikä se muoto ole turhaan kehittynyt. Se tekee ihmisen sielulle hyvää. 80-luvulla ortodoksisen kirkkoon liittynyt säveltäjä pohtii taiteen ja uskon monisyistä suhdetta.

– Monelle nykyihmiselle taide voi tulla uskonnon tilalle, olla kokemuksellisesti korvaamassa sitä. On hyvin luontevaa, että us-

konnolliset organisaatiot ottavat myös taiteen – muutkin taiteen muodot kuin musiikin – käyttöönsä.

Sisällyksetöntä sentimentaalisuutta tai eskapismia Ruottinen musiikissa karsastaa. Monet nykyiset hengelliset laulut ja niiden lyriikat ovat hänestä ”aikamoista tunnelmointia”. Kirkkokin näyttättyy hänelle etistä yksilökeskeisempänä ja yhteiskunnallisesti konservatiivisempänä.

Ovatko kristityt vielä maan suola? hän kysyy.

Maailman hätä on viidenkymmenen vuoden aikana muuttunut, muttei suinkaan poistunut. Tulevaisuus on kuitenkin nuorisaa, Ruottinen uskoo.

– Tässä ajassa se näkyi esimerkiksi nuorten ilmasto mielenosoituksissa. Silloin aikaan pelättiin ydinsotaa ja laulettiin, että ”partaalla tuhon ollaan”, mutta kyllähän ilmastomuutos on oikeasti vielä paljon vakavampi ongelma.

Tiesitkö?

Missä Popularis

- Hieman erilainen jumalanpalvelus goes *Missä Popularis* Taulumäen kirkossa 22.4. kello 18.
- Esiintyjinä jyvaskyläläinen Ruamjai-kuoro ja tamperelainen The New Segment Orchestra.
- Teos kuullaan Taulumäellä nyt toista kertaa viidenkymmenen vuoden tauon jälkeen.
- Ilmainen konsertti on Jyvaskylässä 17.–19. järjestettävien Kirkkopäivien ennakkotapahtuma.



Levy-yhtiö Alba Recordsin eläkkeelle jäänyt toimitusjohtaja ja säveltäjä Timo Ruottinen toi sähkökitaran kirkkoon jo 60-luvulla. Uudenlaisen jumalanpalvelusmusiikkiin vaikuttivat muun muassa Beatles ja Beach Boys.

Päiväkerhot

Ilmoittautuminen
15.4. - 31.5.

jyvaskylanseurakunta.fi/tapahtumat

Päiväkerhot ovat 3-5-vuotiaiden lasten omaa kerhotoimintaa.



JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA

Etsitkö kristittyä terapeuttia?

Marjatta Ollikainen
sielunhoitaja, sensorimotorinen psykoterapi
MA in Psychotherapy (IPSIC/IATA, Tanska)
Jyväskylä
p.050 377 0167
www.helmimaria.net



helmimaria
TERAPIAPALVELU

TOIMITTAJA, FM

Eila Tiainen
eduskuntaan!
14
Työtä ja koulutusta.
Tasa-arvoa ja
yhdenvertaisuutta.



varemista Jukkaja Eila Tiainen tukiryhmä



Wemmi
Kevätmarkkinat

Kotimaisia käsitöitä ja elintarvikkeita
wemmi.fi



Retkelle
luonto on yhden askelen päässä

Kaupungin paras nuotiopiiri
retkellemessut.fi



Järvipäivät
Arvokkaat vesistöimme

Elämäniloa ja elinvoimaa järivistä järvipäivät.fi



metsämme
TILTOJA, TAITOJA JA ELÄMYKSIÄ 2019

Tapahtuma metsänomistajille
metsämme.fi

27.-28.4.2019
Jyväskylän Paviljonki

Avoinna:
la klo 10-17, su klo 10-16
Vapaa pääsy. Tervetuloa!



Osallistumalla Yhteisvastuukeräykseen olet mukana tukemassa lasten ja nuorten koulutusta Suomessa ja maailman katastrofialueilla.

yhteisvastuu.fi



YHTEISVASTUU

Ikimuistoisia leiripäiviä Partaharjun suurleirillä

SIRPA KOIVISTO teksti

Partaharjun leirikylässä Pieksämäellä on jälleen tiedossa vilinää ja vilskettä, kun lapset, nuoret ja perheet kokoontuvat Pisara-suurleirille heinäkuussa. Joka neljänvuotinen järjestettävälle leirille odotetaan noin 2 000 osanottajaa. Tyttöjen ja poikien leiri on tarkoitettu 10-14-vuotiaille koululaisille. Sitä nuoremmat voivat osallistua leirille vanhempien, kummien tai isovanhempiensa kanssa. Tänä vuonna Partaharjulla on myös oma leiri 15-28-vuotiaille nuorille ja nuorille aikuisille.

Luvassa on kuusi ikimuistoista leiripäivää. Päivät täyttyvät monipuolisesta tekemisestä, askartelusta, liikunnasta, musiikista, pienistä ja suurista iltanuotoista. Luvassa on myös elämyksiä luonnossa, rauhaa ja hiljentymistä. Pääjärjestäjänä on Nuori kirkko ry yhteistyökumppaneineen.

Tiesitkö?

Pisara-leiri 24.-29.7.

- Leiri 10-14-vuotiaille: Hinta 105 euroa. Tied. 050 436 8619, henna.luomala@evl.fi
- Leiri 15-20-vuotiaille: Hinta 110 euroa. Tied. 040 509 8060, petri.gronholm@evl.fi
- Molemmille leireille ilmoittautuminen 30.4. mennessä: jyvaskylanseurakunnannuoret.fi, www.pisara.leiri.fi

Jeesus-marssi

Vappuna 1.5.2019

OHJELMA KIRKKOPUISTOSSA
12.30 Startti - ylistystä ja rukousta
13.00 Marssi
14.00 Kiitosjuhla

LAPSILLE Kasvomaalausta Mustameri Sumo-painia

Ilmapalloja ilmaiseksi
Kahvia ja munkkeja
Sopparuokaa ja makkaroitia
Hattarointa
Esirukouspalvelua



Järj. Jkl:n kristilliset seurakunnat

Uutisia hyvässä hengessä!

KAIKKEA KIVAA KOTIIN KEITTIÖTUNING

[WWW.KEITTIOTUNING.FI](http://www.keittiotuning.fi)

Ilmoittaja!
Henki & elämä -lehden ilmoitusmyynti:
Pirjo Teva
040 680 4057
pirjo.teva@kotimaa.fi
KOTIMAA

PÄÄSIÄISEN KUULUVAT PAJUN-KISSAT MALJAKOSSA - EIVÄT VILLAKOIRAT SÄNGYN ALLA!



Alina hoitaa kodin juhla-kuntoon

Siivoukset, ruoanlaitto ja leivonta - Alina huolehtii valmisteluista, jotta sinä voit nauttia pääsiäisen pyhistä.

MUISTA KOTITALOUS-VÄHennyksiä!

Alina Jyväskylä
Puh. 044 455 6323
kirsi.hirvonon@alinahoitaviiimi.fi
www.alinahoitaviiimi.fi



Alina
Kotona paras



Kukitamme elämäsi juhlat

RISTIAISET, NIMIÄISET, RIPPILUHLAT, VALMISTUJAISET, SYNTYMÄPÄIVÄT, HÄÄT, HAUTAIAISET JA YRITYSTILAISUUDET



Viererlandia
Onnella on juuret

Kammintie 6, 40520 Jyväskylä
viererlandia.fi Puh. 010 617 1932
leikko@viererlandia.fi
Puheluhinnat: 835 snt/puh. + 12,09 snt/min.



Ensi vuonna Jerusalemissa

Jyväskylän seurakunta järjestää seurakuntamatkan Jerusalemiin 27.3.-4.4.2020. Matkan hinta on puolihoidolla n. 1670 euroa (sis. aamiaisen, päivällisen ja retkipaketin oppaan johdolla). Matkalla vietetään kaksi yötä Jerusalemissa ja viisi yötä Tiberiakassa. Matkanjohtajina toimivat diakonit Jukka Rantanen ja Sami Juntila.
Tied. 050 549 7032, jukka.rantanen@evl.fi tai 050 549 7001, sami.junttila@evl.fi



JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA



Hanna Laakso

Pastori
Kunnan- ja maakuntavaltuutettu
Laukaan Kokoomuksen pj
K-S Kokoomuksen hallituksen jäsen
Kokoomuksen puoluevaltuuston jäsen

hannalaakso.fi

Ihmisen puolella

Kaikille oikeus työhön ja osallisuuteen
Erialaisten perheiden tarpeiden huomiointi
Senioreille mahdollisuus arvokkaaseen elämään
Yrittäjyys ja osaaminen
Vahva Keski-Suomi

KOKOOMUS

109

Maksaja Pappia kyydissä eduskuntaan ry

elämä

JYVÄSKYLÄN YKKÖSAPTEEKKI

Seppälän Citymarket
Vasarakatu 29, 40320 Jyväskylä
Palvelemme: ma-la 9-20, su 12-18
www.jyvaskylanykkosapteekki.fi




piplia.fi

RAAMATTU + PIPLIA + BIBLE + BIBELN + BIIBBAL

Omalla kielellä

Suomenkieliset ja erikieliset Raamatut
Virsikirjat + Lahjat tuotteet

Raamattu helposti jokaiselle • pipliakauppa.fi

Tiedustelut: myynti@piplia.fi

voimasanoja
PIPLIA

Vahva vaikuttaja
Arvostettu asiantuntija

47 Sydäntä
Järkeä
Kokemusta



Aila Paloniemi, kansanedustaja
aila.paloniemi@eduskunta.fi www.ailapaloniemi.net

Seuraava yhteistyössä toteutettava

PIENRYHMÄOHJAAJAKOULUTUS

La 16.2.2019 klo 10-14 ja La 27.4.2019 klo 10-14
Jyväskylän Sääntäsalon alue-seurakunnassa Neulaskodilla

Koulutukseen voivat osallistua sekä uudet henkilöt että jo aiemmissa koulutuksissa mukana olleet. Lauantaipäivät sisältävät myös uutta materiaalia. Osallistuminen ei edellytä aikaisempaa kokemusta eikä velvoita pienryhmän vetäjäksi lähtemistä. Kouluttajina toimivat **Juha Parkkinen** ja **Juhani Hokkanen**. LÄMPIMÄSTI TERVETULOJA!

Ilmoittautumiset: aino.viitanen@sro.fi
Koulutus ja siihen sisältyvä ruokailu ovat maksuttomat.
Järj. Sääntäsalon alue- ja Suomen Raamattuopisto, Agricola opintokeskus

KMarket Kauppapalvelu

KAUPPAKASSIT SUORAAN KOTIOVELLESI!

TILAUS TÄNÄÄN, TOIMITUS HUOMENNA.
Kauppatilaukset puhelimitse 044 738 2008
tai sähköpostitse osoitteessa kauppapalvelut@k-market.com



KOTIVÄYLÄ
Keljonkankaantie 62
40530 Jyväskylä

KINKOMAA
Liikekuja 4
40930 Kinkomaa

044 738 2008
kauppapalvelut@k-market.com

TORSTAITEATTERI

MOOSES JA ÄITI



Mika Lahtisen ja Päivi Ala-Mutkan koskettava näytelmä Mooseksen lapsuudesta: surusta, rohkeudesta ja huolenpidosta keskellä ahdingkoa. Kulttuuritila Omenapuussa Vapaudenk. 24.
Liput 12 € / 10 €. Varaukset: p. 040 557 5535, www.torstaiteatteri.fi ja www.ticketti.fi

Ma 15.4. klo 19
Ke 24.4. klo 19
To 25.4. klo 19
La 27.4. klo 15
Ma 29.4. klo 19
To 2.5. klo 19
La 4.5. klo 15



Vaajakoskella harjoiteltiin pääsiäisvaellusta viime viikolla ohjaaja Mika Lahtisen (vas.) opastuksella. Kuvassa Maija Lehtokari, Kerttu Savela, Eeva-Kaisa Rossi, Anita Piri-Piispanen, Pentti Lehtonen ja Hannu Huttunen.

Tiesitkö?

Pääsiäisvaellus

Vaajakosken kirkko

- Pääsiäisvaellus su 14.4. klo 11 ja 11.45. Oppaan johdolla.
- Pääsiäisvaellus ma–ti 15.–16.4. klo 17, 17.45, 18.30. Oppaan johdolla.

Kipinä

- Mini-skidi pääsiäisvaellus ma 15.4. klo 17.30–19.30. Toiminnallinen ilta lapsiperheille. Lopuksi iltapala.

Pääsiäinen on matka valoon

Vaajakosken kirkossa eletään Jeesuksen ystäväpiirin kanssa draaman keskiössä.

PÄIVI ESKELINEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Katsojat vaeltavat Vaajakosken kirkossa Jeesuksen seuraajien joukossa kiirastorstaista sunnuntaiaamuun. Kolme kohtausta ja kohtaa on sijoitettu kirkon kerhotiloihin, draama huipentuu yhteiseen ihmetykseen tyhjän haudan edessä kirkkosalissa.

– Vaikka pääsiäinen on joka vuosi sama, minä olen erilainen, pohtii pääsiäisvaelluksen ohjannut **Mika Lahtinen** lähestymiskulmaansa.

Kokemukset ja tapahtumat muovaavat ihmistä, ja hänen tapansa katsoa asioita muuttuu. Siksi pääsiäisestä löytyy monta tapaa katsoa, elämäntilanteesta ja -kokemuksesta riippuen.

– Me kaikki voimme tänä päivänäkin, 2000 vuotta myöhemmin,

eläytyä pääsiäisen tapahtumiin. Näytelmässä katsotaan Jeesuksen ystävien ja kaupunkilaisten sisimpään, miten he kokivat sen mitä näkivät, Lahtinen kertoo.

Hän määrittelee, että hiljaisen viikon dramaattiset, voimakkaat tapahtumat olivat aikalaisille yhteisöllinen kokemus. Sitä se on edelleen.

Näytelmässä ei nähdä Jeesusta, silti hän on kaiken keskiössä. Yllättävät näkökulmat avaavat Jeesuksen seuraajien mielenliikkeitä.

Pietari kieltää tuntevansa Jeesuksen. Jeesuksen ennustuksen mukaisesti kukko kiekuu kahdesti, kun Pietari jatkaa kieltämistään.

Vaajakoskella kukko toimii Pietarin omatuntona ja motkottaa Pietarin tekemisistä.

– Se sanoo, että mitäs menit tekemään. Kukko nostattaa monenlaisia

tunteita pintaan, Pietarin roolissa oleva **Markku Heinonen** sanoo.

Hän on rutinoitunut esiintyjä, mutta pääsiäisen tapahtumat koskettavat. Rooleissaan Pietarina ja sadanpäämiehenä hän haluaa elävöittää kertomusta, antaa lihaa luitten ympärille ja herättää katsojissa ajatuksia.

” Kun teemme yhdessä asioita, koen kuuluvani seurakuntayhteisöön.

Pietarin suulla puhuminen on Heinoselle kuin menneisyyden haamun henkiinherättämistä. Eläytyessään hän alkaa ymmärtää, mitä kaikkea Pietari ja muut ope-

tuslapset tunsivatkaan nähdessään Mestarinsa ahdingon.

Rooleissa on kaksoismiehitys. Iltaesityksissä kukkona toimii **Päivi Rantanen**. Hänelle tärkeintä koko pääsiäisvaelluksessa on osallistuminen yhteiseen produktion. Aiemmin alue seurakunta jäi vieraaksi, kun omiin aikatauluihin sopiva toimintaryhmä ei ollut.

– Kun teemme yhdessä asioita, koen kuuluvani seurakuntayhteisöön. Tällainen osallistumisen muoto sopii minulle, viime talvena kirkon draamailmaisun löytänyt Rantanen kertoo.

Esittäessään kukkoa ja ristin juurella itkevää Salomea hän on saanut kokemuksen siitä, millaisia tunteita pääsiäinen herätti Jeesuksen ystävien mielessä. Ystävien reaktioiden kautta oma kokemus

vahvistuu. Rantanen kuvailee esi-tyksessä olemista hypyksi toiseen aikakauteen.

– Sisäpiirissä näkee, kuulee ja kokee enemmän kuin kehän ulkolaidalla. Kokemuksellisuus toteutuu ainakin näyttelijöiden kohdalla, tämä homma menee ihan ihon alle, Rantanen toteaa.

Esityksessä on mukana pari-kolmekymmentä näyttelijää, joista osa on seurakunnan työntekijöitä ja osa innokkaita vapaaehtoisia. Mukana on nyt myös seurakunnan muusikkotiimi.

Pääsiäisvaellukselle on kaksi versiota, päiväkotiryhmille esitys on yksinkertaistettu ja lyhyempi. Koululaisten ja aikuisten kierros kestää reilut puoli tuntia ja tilojen ahtauden vuoksi vaellukselle mahtuu kerhollaan parikymmentä osallistujaa.

Elämästä

Anatudea, ikoneita ja auringonpaistetta

MINNA PALOVAARA teksti ja kuva

Olen **Mari Tähtinen**, 45. Asun Jyväskylän Kortepohjassa Kämpän asumisyksikössä jo seitsemättä vuotta. Muutin omaan kotiin, kun talo valmistui. Siihen asti asuin vanhempieni luona lähellä, joten tunnen seudun hyvin. Perheeseeni kuuluvat isä, äiti ja vanhempi veli, joka asuu Helsingissä.

Alussa omaan kotiin muuttaminen tuntui jännältä, mutta totuin pian. Samassa talossa asuu mukavia kavereita, ja voin käydä syömässä yhteisessä olohuoneessa. Minulla käy kylässä tyttökavereita,

ja vanhemmat piipahtavat silloin tällöin.

Kaupat, kirkko ja lenkkipolut ovat lähellä. Käyn usein viikonloppuisin itsekseni Laajavuorella kävelylenkeillä.

Kirkko on minulle tärkeä paikka. Käyn kehitysvammaisten kerhossa, jossa on yli 20 osallistujaa. Aluksi juodaan kahvit ja vaihdetaan kuulumiset. Toisinaan laulamme tai meillä on joku vierailija, pelaamme bingoa tai askartelemme.

Harrastan musiikkia Musikan-teissa ja opiskelen englantia kansalaisopistossa. Englantia kannattaa

osata, kun reissaa. Vuosi sitten kävimme kehitysvammaisten ryhmän kanssa Lontoossa. Otin valokuvia Big Ben -tornista ja Towerista. Bussit olivat kaksikerroksisia ja punaisia. Taksit olivat mustia.

Herään yleensä ennen kuutta aamulla. Sen jälkeen sijaan vuoteeni ja laitan aamupalaa. Tänään söin kaksi palaa leipää ja join mehua ja kaksi kuppia teetä. Kolmena päivänä viikossa lähdän töihin päiväkohtiin Kuokkalaan. Teen siellä keittiöhommia, enimmäkseen tiskaan.

Antti Tuiskua fanitan, koska hän on tosi iloinen ja positiivinen. Omis-

tan kaikki hänen levynsä ja olen riipustanut seinille julisteita. Kaikkein eniten pidän Anatude-levystä. Viimeksi kävin hänen keikallaan Lutakossa. Suurin haaveeni on päästä töihin Tuiskun firmaan. Olen jo lähettänyt työhakemuksen, mutta hän ei ole vielä vastannut.

Kauppareissuja varten teen illalla ostoslistan valmiiksi. Monesti ostan kotiin kauniita ruusuja. Seuraava reissu minulla on Helsinkiin. Jospa tapaisin siellä Antti Tuiskun!

Aurinkoiset päivät saavat minut iloiselle tuulelle. Olen yleensä hyvällä päällä, mutta toisinaan on huonojakin hetkiä.



Mari Tähtisen kodin seinä koristavat ikonit sekä Antti Tuiskun julisteet. Rukous kuuluu jokaiseen päivään. Martti Lutherin aamu- ja iltarukoukset ovat sydäntä lähellä. Hän kertoo myös omin sanoin huolistaan, murheistaan ja ilonaiheistaan Jumalalle.